

Konstrui por estonteco en la tagordo de Unesko

Foto: Unesko-kuriero

Jen artikolo verkita de la ĝenerala direktoro de Unesko Audrey Azoulay, kiu signas celon de tiu ĉi monda organizo por edukado kaj kulturo.

Arkitekturo estas esprimo de la maniero, kiel ni volas vivikaj funkciigi nian estontecon. Ĉi estas tiel en la koro denunttempaj aferoj – precipe daŝripova disvolviĝo.

Unu nombro resumas la skalon de la defio: la konstrua sektoro, inkluzive de konstruado kaj energia konsumado reprezentas 39% de la tutmondaj CO₂, emisioj.

Ĉi tio ilustras la urĝan bezonon gvidi “verdan revolucion” en arkitekturo, ne nur por konservi nian planedon, sed ankaŭ por igi ĉi pliagraba loko por vivi.

Ne estas nur unu maniero atingi ĉi tion: adaptiĉi al laspecifaĝoj de klimato, transformi ekzistantajn konstruaĝojn kaj ilian uzon, aŝ elekti daŝrigeblan kaj ne-poluajn materialojn estas ĉiuj ebloj por arkitektoj, urboplanistoj, inĝenieroj kaj decidantoj.

La ideo de alternativo al “ĉioma betono” estas certe ne nova. Iuj teknikoj, kiel la kapabloj enplektitaj en la konservado de ligna arkitekturo en Japanio, enskribita kiel nemateria kultura heredaĝo de la homaro, estas ankoraŭ praktikataj hodiaŭ.

Per iniciatoj kiel la programo de Monda Arkitektura Heredaĵo de la Tero, UNESKO antaŭenigas kaj konservas aliajn tradiciajn sciojn, precipe en Afriko.

En la 1950-aj jaroj, antaŭvidemaj arkitektoj jam praktikis tion, kio ankoraŭ ne estis nomita “daŭripova arkitekturo”, kiel ekzemple Hassan Fathy kaj lia vilaĝo Nova Gurna ĉe Luksoro, fasonita per lokaj materialoj. En Barato de la 1960-aj jaroj, Laurie Baker inventis malmultekostan, mediamikan konstruadon.

Ekde tiam, la novigoj multiĝas: la ligna turo en Norvegio kaj la Muzeo de Morgaĵo en Rio-de-Ĵanejro, kun siaj sistemoj de sunenergia rego kaj akvoreutiligo, kaj eĉ modulaj konstruaĵoj alireblaj de ĉiuj en Kanado... kiel ekzemploj.

Sed la klimata krizo instigas nin iri plue kaj pli rapide, krei tutmondan arkitekturan modelon, kiu estas pli daŭripova kaj inkludema. Arkitekturo ne estas limigita al projektado de strukturoj el ligno, ŝtono aŭ vitro; ĝi estas spegulado de niaj socioj kaj reprezentas nian aspiron konstrui pli bonan mondon.

En intervjuo kun la Kuriero, German-Burkina arkitekto Diébédo Francis Kéré, gajninto de la Arkitektura Premio Pritzker kaj al kiu UNESKO komisiis la projekton de ĉia estonta Virtuala Muzeo de Ĉelitaj Kulturaĵoj, diras, ke li volas “labori kun la naturo sed ne kontraŭ ĝi”. Kio okazus se ĉi tio fariĝus la devizo de ĉi tiu profesio?

<https://www.radiohc.cu/eo/noticias/cultura/372782-konstrui-por-estonteco-en-la-tagordo-de-unesko>

Radio Habana Cuba